

Astăzi, Luni, 22 Decembrie, 2025

†) Sf. Ier. Petru Movilă, mitropolitul Kievului; Sf. Mare Mc. Anastasia

Evrei 3

⁵ Spre a da mărturie celor ce aveau să fie spuse¹, Moise a fost în toată casa Domnului credincios ca o slugă,

⁶ dar Hristos, ca Fiu a fost peste casa Lui. Și casa Lui suntem noi, numai dacă pân' la sfârșit ținem cu tărie libertatea mărturisirii și mândria nădejdi².

⁷ De aceea, precum zice Duhul Sfânt: Astăzi, dacă veți auzi glasul Său,

⁸ nu vă învărtoșați inimile ca atunci, la Răzvrătire, în ziua ispitirii în pustie³,

¹ = Să ateste avant la lettre adevărurile ce aveau să fie descoperite mai târziu de către profeți.

² = Mândria de a nădăjdui (în venirea împărăției lui Dumnezeu). Pavel folosește destul de des acest termen (într-o variantă a limbajului biblic românesc: laudă) spre a desemna, în sensul cel bun, sentimentul demnității (și chiar al superiorității), al celui ce posedă certitudinea că s'a angajat pe Calea cea dreaptă.

³ Referire la episodul din Iș 17, 1-7 (chinuți de sete și exasperați, Evreii au pus la îndoială prezența lui Dumnezeu

⁹ unde părinții voștri M'au ispitit și M'au pus la'ncercare, și timp de patruzeci de ani Mi-au văzut faptele!

¹⁰ De aceea M'am mâniat pe neamul acesta și am zis: Ei pururea rătăcesc cu inima, și căile Mele nu le-au cunoscut;

¹¹ așa că juratu-M'am întru mânia Mea: Întru odihna Mea nu vor intra!

[...]

¹⁷ Și pe cine S'a mâniat El timp de patruzeci de ani? Oare nu pe cei ce au păcătuit, ale căror oase au căzut în pustie?

¹⁸ Și cui i S'a jurat că nu vor intra întru odihna Sa⁴, dacă nu celor ce n'au ascultat⁵?

¹⁹ Și vedem că din pricina necre-

în viața lor).

⁴ În contextul citatului: odihna din Țara Făgăduinței, la capătul drumului prin Sinai; în subtextul introdus de Pavel: odihna în împărăția lui Dumnezeu, la capătul Căii deschise de Iisus Hristos.

⁵ Și aici, cuvânt cu dublu sens: a asculta (prin auzire) și a se supune (prin voință).

dinței lor n'au putut să intre.

Luca 20

²⁷ Și apropiindu-se unii dintre saducheii care spun că nu este înviere, L-au întrebat,

²⁸ zicând: „Învățătorule, Moise a scris pentru noi: **Dacă fratele cuiva moare având femeie dar neavând copii, pe femeie s'o ia fratele lui și să-i ridice urmaș fratelui său.**

²⁹ Erau dar șapte frați. Și cel dintâi, luându-și femeie, a murit fără copii;

³⁰ și al doilea;

³¹ a luat-o și al treilea; și tot așa, toți cei șapte n'au lăsat copii și au murit.

³² La urmă a murit și femeia.

³³ Așadar, la înviere, femeia va fi soția căruia dintre ei?, că toți șapte au avut-o de soție”.

³⁴ Și le-a zis Iisus: „Fiii veacului acestuia se însoară și se mărită;

³⁵ dar cei ce se vor învrednici să dobândească veacul acela și învierea din morți⁶ nici nu se însoară, nici nu se mărită.

³⁶ Că nici să moară nu mai pot, fiindcă sunt la fel cu îngerii și sunt

fii ai lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii.

³⁷ Iar că morții învie, a arătat-o și Moise la rug⁷ când pe Domnul Îl numește **Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob.**

³⁸ Or, Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor; fiindcă toți trăiesc întru El”.

³⁹ Iar unii dintre cărturari, răspunzând, au zis: „Învățătorule, bine-ai zis...” ,

⁴⁰ că nu mai cutezau să-L întrebe nimic.

⁴¹ Dar i-a întrebat El: „Cum se spune oare că Hristos este fiul lui David?

⁴² Că însuși David spune în Cartea Psalmilor: **Zis-a Domnul către Domnul meu: Șezi de-a dreapta Mea,**

⁴³ **până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.**

⁴⁴ Așadar, David Îl numește Domn; atunci, cum de este fiul lui?”⁸

⁷În pasajul din Iș 3, 6 referitor la rugul aprins, unde Dumnezeu Se definește pe Sine. Aici Moise e citat ca autor al scrierii, nu ca martor al evenimentului.

⁸*Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁶ Aici e vorba numai de învierea celor drepti.

Tâlcuire

Saducheii aveau un argument împotriva învierii, pe care îl socoteau de nebiruit; Domnul însă l-a răsturnat în câteva cuvinte și încă atât de limpede, că toți au priceput și i-au recunoscut pe saduchei biruiți de adevărul spuselor Sale (Lc. 20, 27-40). Ceea ce erau pe atunci saducheii sunt acum necredincioșii de toate soiurile. Aceștia au născocit o sumedenie de presupuneri fanteziste, le-au ridicat la rangul de adevăruri de netăgăduit și se laudă cu ele, gândindu-se că nimeni n-are ce să mai spună împotriva lor. De fapt, aceste presupuneri sunt atât de deșarte, încât nici nu merită să-ți deschizi gura împotriva lor. Toate filozofările lor sunt un castel din cărți de joc: suflă și se va dărâma. Nici nu trebuie combătute, ci tratate la fel ca visele. Când cineva combate un vis, nu se apucă să demonstreze neconcordanțe de ansamblu sau parțiale în vis, ci spune pur și simplu: „Nu e decât un vis”, și cu asta problema e închisă. Iată, de pildă, teoria formării cosmosului din fragmente de nebuloasă, dimpreună cu „proptelele” sale: teoria

generației spontanee, teoria darwinistă a evoluției speciilor și aceea născocire de necrezut care spune că omul se trage din maimuță. Toate acestea sunt ca aiurarea unui lunatic. Citindu-le, ți se pare că umbli în întuneric. Dar savanții? Dar ce poți să faci cu savanții? Deviza lor este: „De nu vă place n-ascultați, dar nici să mint nu mă-mpiedicați”.⁹

⁹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.